

Inbjudan till enhet – biskoparnas teser om kyrkans enhet

Ville Auvinen

I slutet av augusti publicerades teserna om kyrkans enhet av de ev.luth. biskoparna i Finland. Dokumentet "Inbjudan till enhet" kan läsas på sidan evl.fi.

Ett av biskoparnas uppgift är att värna om kyrkans enhet och så till vida förverkligas biskoparnas ansvar i frågan genom utgivandet av dokumentet "Inbjudan till enhet". Utgångspunkt för dokumentet var ett beslut i kyrkomötet år 2011 enligt vilken biskopsmötet ombeddes att arbeta för kyrkans interna enhet. Trots dokumentets korthet (sex stycken teser som ryms på en A4 med förklaringarna) är det fråga om en ganska viktig ställningstagande som troligtvis är föremål för diskussion under än längre tid.

Enhet saknas

I dokumentet finns det många goda och försonliga tankar som gärna skulle få bli verklighet i praktiken. Många kristna av den gamla stammen skulle dra en lättnadens suck om t.ex. följande önskemål skulle förverkligas i praktiken: "Kyrkan har alltid behövt klara av motstridigheter och kunna föra en dialog som tillåter olikheter. Så är det även i dag." Det är också lätt att förena sig med konstaterandet i samband med den första tesens förklaring: "Enheten konkretiseras när vi

samlas kring Kristus." När man läser texten vidare väcks ändå en misstanke om att samlingen kring Kristus inte betyder samma sak för alla.

Strävar man efter sanningen eller oenigheten?

Att samlas kring Kristus innebär för mig att söka den gemensamma sanningen som finns i Kristi ord, men i dokumentet anses olika åsikter vara en viktig ingrediens när man bygger kyrkans enhet, d.v.s. även någonting eftersträvansvärt. Också övrigt poängterar man vikten av att kyrkan har flera olika röster: "I kyrkan får och kan det förekomma olika åsikter om många saker." Som motivering anges bl.a. att Gud "är större än våra tankar och våra föreställningar." Visst är Gud större men det borde inte väl leda till en uppsjö av olika åsikter om Gud utan att man ännu mera troget

skall hålla sig till som vi vet om honom tack vare hans egen uppenbarelse i Bibeln. Ett konstigt konstaterande är det som gör gällande att "det viktigaste i den kristnes liv är inte att ha rätt utan att lita på Gud" (utesluter dessa två verkliga varandra?), medan Jesus lär oss att känna sanningen och ber till Gud att hans egna skulle helgas i sanningen som finns i Guds ord.

Gemensam tro eller erfarenhet?

Jag har förstått att grunden för de kristnas enhet är vår gemensamma tro i ordets två betydelser. Tron innebär den tro som den Helige Ande har väckt i oss och som vi tror med men också den tro som vi tror på, nämligen trons innehåll. Av den senare skriver Juda: "Mina älskade, fastän jag är mycket ivrig att skriva till er om vår gemensamma frälsning, finner jag det nödvändigt att skriva till er och uppmana er att fortsätta kampen för den tro

som en gång för alla har överlämnats åt de heliga." (Jud. 1:3) Ekumeniskt arbete mellan kristna kyrkor förs just därför att man skulle hitta en gemensam syn på den kristna läran. När aposteln Paulus i Efesierbrevet skriver om den av Anden skapade enheten säger han att dess grund är "en Herre, en tro, ett dop" (Ef. 4:3-6). "En tro" torde syfta på "en och samma tro". I det färskaste dokumentet talas ändå inte om den gemensamma tro utan man konstaterar i stället: "Enheten har sitt ursprung i vår gemensamma erfarenhet." Erfarenheten definieras inte desto närmare. Det verkar som att bakgrundstanken är att den kristna läran inte är så viktig. Allt som allt innehåller dokumentet "Inbjudan till enhet" goda tankar som kan bygga försonlighet i vilken organisation som helst. Men den glömmar nästan helt bort den kristna kyrkans specialkaraktär som en tros gemenskap som håller sig till Bibeln.

Foto: Hilpi Jenu